Look at me, I'm Sandra Dee- A new look at the Avodah

1) הררי קדם כרך א סימן נו

והנה יש מקומות שנהגו לאומרו בכל תפלות היום עיין בסידור רס"ג ורי"ץ גיאות, ומנהגנו לאומרו רק בתפילת מוסף, וכתב הרי"ץ גיאות הטעם "כדרך שאין אומרים סדר קרבנות היום לא בשבתות ולא בימים טובים ולא במועד ולא בראשי חדשים אלא במוסף".

והביאור בזה נראה דאף על גב דשאר התפילות תקנו גם כן כנגד הקרבנות אבל חלוקים הם ביסודם, דשאר התפילות עיקר יסודם הוא רחמי אלא שכנגד תמידים תקנום, אבל אינם כהקרבת הקרבן עצמו, ועל כן אין מזכירין בהם את קרבן התמיד, מה שאין כן תפילת מוסף הוי כהקרבן עצמו ונמקומו, ועצם התפלה הוא ונשלמה פרים שפתינו, ולכן רק במוסף מזכירין הקרבנות, ויסוד חילוק זה מבואר מדברי התוס' ברכות (כו, א) ד"ה איבעיא שאין דין תשלומין במוסף וז"ל "וגם לא תיקנו שבע ברכות של מוסף אלא משום ונשלמה פרים שפתינו ובזה ודאי עבר זמנו בטל קרבנו אבל שאר תפילות דרחמי נינהו וכי", ועוד ראיה משיטת הרי"ף והרמב"ם פ"א מהלכות תפלה הלכה י שאין תפילת נדבה במוסף לפי שאין מתנדבים קרבן מוסף, אף שבכל התפילות שהם כנגד תמידים יש תפלת נדבה.

280–381 כתר שם טוב כרך ו', עמוד (2

מדוע תקנו לקרות בצבור סדר העבודה

...טעם שהנהיג לקרות סדר העבודה, אם לפי מנהג הקדמון שהיו קוראים מס' יומא, או סדר העבודה, כל זה נעשה בכוונה לעורר העם לתשובה, שכאשר מסדר הש"ץ לפני הקהל הכבוד והתפארת שהיה במקדש, והדרת הכבוד של הכהן הגדול בשעת העבודה, ובלבשו בגדי שרד וכיוצא, ובפרט בעת צאתו בשלום מן הקודש, איה העבודה, אין לנו לא כהן גדול לא אשם ולא אישים, ומה נשאר בידינו מאומה, ישראל בגולה נרדף ונענה מכל צד, אין לנו ארץ, אין לנו מקום למנוחה, גם צפור מצאה בית, וישראל מה מצא כי אם הקבר, ומתוך זה העם מתעוררים לתשובה, ובוטחים בה' כי יום יבא שישוב וירחמנו, יכבוש עונותינו, ויבנה בית מקדשנו, ויטיב אחריתנו מראשיתנו...

3) Yom Kippur Machzor: with the commentary adapted from the teachings of Rabbi Soloveitchik (p.618)

The Rav described the recitation of the Avodah by his father and grandfather in this way: "They said it with so much enthusiasm, such ecstasy, that they could not stop. They were no longer in Warsaw or Brisk; they were transported to a different reality. Although I am not a musician or musicologist, all one had to do was hear the niggun [tune] of הכהנים והעם to understand. One did not even need to hear the words in order to feel the nostalgia for what once existed and is no longer... Toward the end of the Avodah, when the scarlet thread turned white, the piyyut describes how the nation exuded happiness, expressing pleasure and delight, a feeling of closeness to Hashem; He is right beside me. One who recites the piyyutim of the Avodah is placed in an almost beatific trance as he both observes and becomes involved in the ritual as it unfolds, compelled to follow every detail until its successful completion."

א משנה מסכת יומא פרק ה משנה א

הוציאו לו את הכף ואת המחתה וחפן מלא חפניו ונתן לתוך הכף הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך היתה מדתה נטל את המחתה בימינו ואת הכף בשמאלו היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכת המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומר לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד שנאמר (שמות כ"ו) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים החיצונה היתה פרופה מן הדרום והפנימית מן הצפון מהלך ביניהן עד שמגיע לצפון הגיע לצפון הופך פניו לדרום מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון הגיע לארון נותן את המחתה בין שני הבדים צבר את הקטורת על גבי גחלים ונתמלא כל הבית כולו עשן יצא ובא לו בדרך בית כניסתו ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון ולא היה מאריך בתפלתו שלא להבעית את ישראל:

המשנה לרמב"ם מסכת יומא פרק ה (5

שלא להבעית את ישראל, שלא להפחידם, שאם יתעכב יחושו שמת, לפי שהרבה פעמים מתים כהנים גדולים בקדש הקדשים אם לא היו ראוים או אם שינו דבר במעשה הקטורת, הלא תראה אמרו יתעלה באהרן ולא ימות כי בענן וכו'

ם בבלי מסכת יומא דף נג עמוד ב (6

תנו רבנן: מעשה בכהן גדול אחד שהאריך בתפלתו, ונמנו אחיו הכהנים ליכנס אחריו. התחילו הם נכנסין והוא יוצא. אמרו לו: מפני מה הארכת בתפלתך? אמר להם: קשה בעיניכם שהתפללתי עליכם, ועל בית המקדש שלא יחרב. - אמרו לו: אל תהי רגיל לעשות כן, שהרי שנינו: לא היה מאריך בתפלתו, כדי שלא להבעית את ישראל.

7) מסכת יומא פרק ז משנה ד

קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להוציא את הכף ואת המחתה קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות וקדש ידיו ורגליו ופשט הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלוין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקדש:

8) Yom Kippur Machzor: with the commentary adapted from the teachings of Rabbi Soloveitchik (p.618)

The desciption of the Avodah culminates in this majestic *piyyut*, מראה כהן, which describes the luminous appearance of the Kohen Gadol after successfully completing the *Avodah*. The Rav asked, "Why the happiness in reciting מראה כהן? Why was it sung with such a happy tune? The answer is that the Kohen Gadol reflected the radiance of the Shechinah. Through witnessing the radiant appearance of the Kohen Gadol, there could be no doubt about Hashem's acceptance of Klal Yisrael's prayers" (Before Hashem, pp.148-149)

9) ORGINIATOR OF TUNE:

According to my internet research a common tune dates back to 1969 by Yigal Calek and The London Choir

http://www.mostlymusic.com/borchi-nafshi.html

Sephardic Version By Joseph ibn Abitur

Translation from:

Portuguese Jews. David de Soloveitchik (p.618) Sola Pool (p.239)

Ashkenazic Version **Unknown Author**

Translation from:

Prayers for the Day of Atonement According to the Custom of the Spanish and the teachings of Rabbi http://ccat.sas.upenn.edu/nets/edition/30-sirach-nets.pdf

Ben Sira Version **Chapter 50:5-10**

Translation from:

the high-priest when he came Kohen Gadol as he left the forth in peace from sanctuary:

- as an amethyst set in a crown,
- a carnelian decking a diadem:
- as a garnet that gleams in the ephod,
- an onyx aglow on the breast-plate;
- as jasper glinting like stars.
- as beryl on pillars of alabaster.
- as marble set in pure gold,
- as chrysolite held in a signet-ring;
- as an emerald flashing with brilliance.
- as coral of dazzling lustre;
- as the moon which shines in its fulness,
- as the radiant dawn in its majesty as the sun,
- as the stars of the firmament.
- as a holy one,
- as an angel of the Lord.

Yea, so it is written by Thy prophet Malachi, "For the lips of the priest shall keep knowledge, and instruction shall they seek at his mouth, for he is the angel of the Lord of hosts."

In what a halo of glory was True! How majestic was the 5 how he was glorified as he the Holy of Holies in peace, without injury:

- Like the heavenly canopy stretched out over those who dwell above.
- Like the lightning bolts emanating from the radiance of the Chayos,
- Like the fringes attached to the four corners,
- Like the image of the rainbow amid the cloud,
- Like the majesty in which the Creator clothed the creatures.
- Like a rose that is placed amid a precious garden
- Like crown that is placed on a king's forehead,
- Like the graciousness granted to a bridegroom's face,
- **Like** the purity that was placed upon the turban pure,
- Like the one who sat in concealment to plead before the King,
- Like the morning star on the eastern border,

[Most congregations stop here]

- spun around the shrine, as he exited from the house of the veil:
- **6 Like** a morning star in the midst of a cloud,
 - Like the full moon in the days of a feast,
- 7 Like the sun shining on the shrine of the Most High,
 - **Like** the rainbow gleaming in clouds of glory,
- **8 Like** a blossom of roses in days of new things,

Like lilies at exits of water.

- Like a new shoot of Lebanon in days of summer,
- **9 Like** fire and incense in a fire-pan,
 - Like a gold vessel of beaten metal, adorned with every precious stone,
- 10 Like an olive tree sprouting forth fruit

and Like a cypress towering in the clouds. lilies by the rivers of waters, and as the branches of the frankincense tree in the time of summer:

Sephardic Version	Ashkenazic Version		
וֹבְבֹן. מַה־נָּהְדָּר כֹּהֵן נְּרוֹל. בְּצֵאתוֹ בְשְׁלוֹם מָן	אֱמֶת מַה נָּהָדֶּר הָיָה כֹּהֵן נָדוֹל		
הַקּרֵש: כָּאַחְלָמָה קבוּעָה בַעַמֶּרֶת. בָּאַרֶם קְשׁוּרָה	לִי פָגַע	בְּצֵאתוֹ מָבֵּית קָדְשֵׁי הַקָּדְשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָגַע	
בְּכוֹתֶנֶת: בְּלְפֶּדְ בְּאֵפוֹד מוּדְעַת. בְּ'הֲלוֹם בְּחְשֶׁן נוֹדְעַת:			
בְּלֶשְׁפֶּה זֹהֶרֶת בְּעַיִשׁ. בְּלָנִי שְׁהַם בְּעַמְּנִדִי שָׁישׁ: בְּסוֹחֶדֶת	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּאֹהֶל הַנִּמְתַח בְּדָרֵי מַעְלָה	
לָּבֶּילְאָה בְּמִכְתָּם. כְּלַּמְיָדה מְשֻׁבֶּצֶת בְּחוֹתָם: כְּלַ ְרֶקּח	מַרְאֵה כֹהֵן	כִּבְרָקִים הַיּוֹצְאִים מִזִּיו הַחַיּוֹת	
זִיו הוד זוֹרֶקֶת. כְּרָאבָה עַד מְאֹד מַבְרֶקֶת: כְּיָרָת בְּהַלוֹ	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּגֹדֶל גְדִילִים בְּאַרְבַּע קְצָווֹת	
בַּחַבְיּרָתוֹ. בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּוְבִיּרָתוֹ: בְּחַמָּה. בְּכִוֹּכְבֵּי	מַרְאֵה כֹהֵן	פִּדְמוּת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הֶעָנָן	
מְעוֹנֵי. כְּכֶּן דוֹשׁ. כְּמֵלְאַדְ וְיָ: כַּכְּחוּב. כִּיִ־שִּׂפְתֵי בֹחֵן יְשְׁמְּרוּ	מַרְאֵה כֹהֵן	בְּהוֹד אֲשֶׁר הָלְבִּישׁ צוּר לִיצוּרִים	
דְעַת. וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיְהוּ. כִּי מֵלְאַדְ יְיָ־צְבְאוֹת הוּא:	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּוֶרֶד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַת חֶמֶד	
T: T:	מַרְאֵה כֹהֵן	כְזֵר הַנָּתוּן עַל מֵצַח מֶלֶךְ	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּחֶסֶד הַנִּתָּן עַל פְנֵי חָתָן	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּטֹהֵר הַנָּתוּן בְּצָנִיף טָהוֹר	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר לְחַלּוֹת פְנֵי מֶלֶךְ	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּכוֹכַב הַנֹגַה בִּגְבוּל מִזְרָח	
Ben Sira Text:	[Most congregations stop here]		
וחיקן אותו וילף בתוכו כחופת: דמבתו על סעם וסעיר: וסכה טוב עשם כי השיב את ישראל לעכודת השם: בעת אשר ילא חאת פרכת הקודש: קרן אור פניו כתאור השתר: בתראה סידת החאת פרכת הקודש: קרן אור פניו כתאור השתר: בתראה סידת ומלואתו כאור באור בתרא: הקשת ביוםי בלבעים: בערת שושן - כדודאים "עלי מים: בעלי סלבונה מקושרת. בכתם זכן אופיר עם כל אבנים עובות: כדים שתול על פוני חים. כארו בלבמן: בלכשו הבבדים והתכשישין של זהל בלרות ואכנים שבות: ובנותו אותו החברת ורעשו הסיסים וכל בנית סבית פנית סביב ובקחתו את הנחרים לתחן על האש, אריו בכפנים מפנים הכדים ובתכשים בכלים ובתחים לתחן על האש, אריו בכפנים מפנים המותו ביותים ובתפות תחרים כל בני אדין הכהנים.	מַרְאֵה כֹהֵן	פָּלְבוּשׁ מְעִיל וּכְשָׁרְיַן צְדָקָה	
	מַרְאֵה כֹהֵן	בְּבֶלְאָךְ הַנָּצָב עַל רֹאשׁ דֶּרֶךְ	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּנֵר הַמֵּצִיץ מְבֵּין הַחַלּוֹנוֹת	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּשָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ עַם קֹדֶשׁ	
	מַרְאֵה כֹהֵן	בְּעֹז אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ טָהוֹר לַמִּטַהֵר	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּפַעֲמוֹנֵי זָהָב בְּשׁוּלֵי הַמְּעִיל	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְצוּרַת הַבַּיִת וּפָרֹכֶת הָעֵדוּת	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כָּקְהָלָּה מְכֵסָה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּרוֹאֵי זְרִיחַת שֶׁמֶשׁ עַל הָאָרֶץ	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּשׁוֹשַׁנַת גַן בֵּין הַחוֹחִים	
	מַרְאֵה כֹהֵן	כְּתַבְנִית כְּסִיל וְכִימָה מִתַּימָן	
	וָין	בָּל אֵלֶה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל עַל יְסוֹדוֹוְ	
		וּמִקְדֵּשׁ הַקֹּדֶשׁ עַל מְכוֹנוֹתָיו	
		וְכֹהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשָּׁרֵת	
		יורוֹ רָאוּ וְשָׂמָחוּ	